

РЕШЕНИЕ

№ 3841

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 30.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6789** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.144 и сл. от ДОПК, вр. с чл.106 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Ю. К. Ч.-М., против Решение на директор на дирекция „ОП“ при столична община с изх. № СФД 19-РД-28-150 с което е потвърден Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, с който спрямо жалбоподателката се претендират на основание чл.14 от, вр. чл. 64, ал.1 от ЗМДТ данъка върху недвижимите имоти и такса „битови отпадъци“ за притежавания от нея в съсобственост лекарски кабинет Офис 6-2 находящ се на VI-ти етаж в нежилищна сграда и паркомясто с адрес С., район Студентски, местност „Студентски град“ УПИ VI-3040, кв. 70А, който е придобит от съпруга ѝ на 16.09.2009 год. с нот.акт от същата дата чрез покупко-продажба №185-том I, рег. № 2342, дело № 186 от 2009 год. на нотариус Е. Е. - рег. № 052 на НК, с район на действие СРС. Претендира се данък недвижими имоти и такса битови отпадъци в размер на 1452.55, от които ДНИ -804.12 лв., и ТБО- 688.43 лв. за периода 01.01.2013 до 31.12. 2017 год.

Жалбоподателката, чрез процесуалния си представител твърди, че нито данъка, нито таксите се дължат, тъй като сградата не е завършена, няма издаден акт образец 16 и разрешение за ползване. Освен това, в момента на издаване на акта и към момента на подаване на жалбата срещу него- 17.03.2019 год. сградата не се ползва в нито една нейна част, нямало никакво изхвърляне на смет, нямало никакво сметосъбиране и сметоизвозване. Освен това в сградата нямало нито ток, нито вода и по същество тя не била завършена. В жалбата е посочено, че в цифрите относно процесните пет години имало разлики, а от техния елементарен сбор се получавала

цифрата 520.86 лв., но в акта най-накрая се претендирала сумата от 804.12 лв. Обяснение за разликата нямало. За сумите с произход ТБО изобщо не бил посочен сбор, не били изчислени и не са посочени лихвите, а крайната сума в размер на 1492.52 лева, не съответствала на елементарно получената сума от събирането на цифрите, посочени в предходното съдържание на акта, която била 1295, 29 лв. и в акта нямало мотиви.

В заключение се иска от съда да отмени като неправилен и незаконосъобразен Акт за установяване на задължения по декларация № ДСТ 18 –ГР94-44(1)/06.12.18 г.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от законния си представител и от адв.К., който от името на доверителката си заявява, че поддържа оспорването по съображенията, изложени в подробната жалба. Претендира разноски и представя писмена защита.

Ответникът по жалбата, редовно призован се представлява от юрк. Й., която я оспорва като неоснователна и излага съображения за това в хода по същество на делото.

СГС, редовно призована, не изпраща представител.

При извършената от съда преценка на събрания доказателствен материал, същият намира за установено по делото от фактическа страна следното:

Жалбоподателката притежава недвижим имот /лекарски кабинет Офис 6-2/ в режим на съсобственост, придобит от съпруга ѝ на 16.09.09 г., находящ се на VI-ти етаж в нежилищна сграда и паркомясто с адрес С., район Студентски, местност „Студентски град“, УПИ VI-3040, кв. 70А, по силата на нот.акт от същата дата чрез покупко-продажба №185-том I, рег. № 2342, дело № 186 от 2009 год. на нотариус Е. Е. - рег. № 052 на НК, с район на действие СРС.

С. С. С. на длъжност инспектор в отдел „ОП - Студентска“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община в качеството си на административен орган по приходите по смисъла на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) от състава на столичната приходна общинска администрация, оправомощен със Заповед № СО15-РД-09-622/03.06.2015 г. и Заповед № РД-15-5260/29.05.2015 г. на кмета на Столична община, след като разгледал административна преписка № ДСТ1 8-ГР94-44.04.1 2.2018 г.по описа на общината за 2018 година констатирал следното:

Административното производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК било образувано на 04.12.2018 г. по опис с вх № ДСТ18-ГР94-44.04.12.2018г. Обект на производството били публичните общински вземания на задълженото лице Ю. К. Ч.-М. от [населено място] 1000, Б. „П. К., [жилищен адрес] за местен данък сграда и такса битови отпадъци, за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2017 г. Предмет на производството бил имот, находящ се в [жк],УПИ VI-3040.кв.7 0А.ОФИС №6-2- лекарски кабинет и подземен гараж . Административният орган по приходите намерил за необходимо да пристъпи към служебна проверка за наличието на собствената си административна материална компетентност. Длъжностното лице инж.С. С. С. било назначено по трудов договор, Анекс Длъжностна характеристика. Със Заповед № СО1 5-РД-09-622/03.06.201 5 г. и Заповед РД-15-5260/29.05.15г. на Кмета на Столична община. По тези съображения органът по приходи счел, че разполага с нужната му административна и материална компетентност и може в настоящето административно производство да постанови валиден акт за установяване на задължения по декларация

по реда и смисъла на чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

Във връзка постъпило писмо с изх.№ ДСТ18-ГР94-44/04.12.2018 г. относно чл.107, ал. 3 от ДОПК за установяване на задължения по декларация за имоти, които се намират в [населено място], р-н Студентски, жк. Студентски град УПИ-У13040, кв70а, придобити с НОТАРИАЛЕН АКТ №185, том 1, рег.№ 2342, дело №186, от 2009 год., издаден от нотариус № 052, с който била подадена декларация по чл. 14, ал.1, и чл.15, ал.1 от ЗМДТ, подадена от А. М. М. с ЕГН: [ЕГН], с вх. №160027- 1582/14.10.2009, била разкрита данъчна партида № 7223Н20461. За периода от дата на деклариране били начислени задължения за данък недвижим имот, съгласно чл.10, ал. 1 от ЗМДТ. За недвижим имот, находящ се в [населено място], р-н Студентски, жк. Студентски град УПИ-У13040, кв70а, в Бизнес център с подземни гаражи ресторант СПА център магазини офиси помещение за графопост, Офис № 6-2, паркомясто № 2-19. Техническа инфраструктура на земите и сгради, имотът попадал в III та зона. Етажност на сградата, 12 в т.ч. надземни 9. Асансьор-да. Сграда - Бизнес център , ОФИС №6-2-ЛЕКАРСКИ КАБИНЕТ, ПОДЗЕМЕН ГАРАЖ, ет.6, с РЗП от 54.44, кв.м, мазе, 0,00 кв.м., таван, общо 54.44 кв.м. и паркомясто № 2-19, на т.-2 РЗП от 15.85 кв.м. Конструкция на обекта била МЗ-Масивна монолитна. Техническа инфраструктура на обекта: ТОК, ВОДА, КАНАЛ, КЛИМАТИК, ЛУКС ДОГРМА . За същия била разкрита данъчни партиди 7223Н20461. Върху имота нямало учредено вещно право на ползване. За периода от 01.01.2013 год. до 31.12.2017 год. нямало подадена корегиреща декларация по чл.14 ал.1 от ЗМДТ.

Съгласно чл. 20 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определяла по норми съгласно приложение № 2 от същия закон в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването. На основание чл.1 от приложение № 2, част I-общи приложения, данъчната оценка се определяла в левове и представлявала сума от данъчните оценки на отделните обекти. На основание чл. 4 част II, данъчната оценка на сгради или части от сгради , и земя се определяли въз основа на базисна данъчна стойност за един квадратен метър , корекционни коефициенти и площта по следните формули:

$ДО = БС \times КМ \times КИ \times КХ \times КВ \times КО \times ПЛ$ където: ДО- била базисна данъчна оценка в левове; БС -базисна данъчна стойност на 1 кв.м. в левове; Км- коефициент за местоположение ; Ки-коефициент за инфраструктура ; Кх-коефициент за индивидуални характеристики; Кв-коефициент за височина; Ко-коефициент за овехтяване. Предвид това бил определен данък недвижими имоти и такса битови отпадъци в размер на 1452.55, от които ДНИ -804.12 лв., и ТБО- 688.43 лв. за периода 01.01.2013 до 31.12.2017 год.

С жалба с рег. № ДСТ18-ГР94-44(3)/19.03.2019 г. задълженото за местни данъци и такси лице Ю. К. Ч. - М. атакувала по административен ред Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДСТ18-ГР94-44(1)/06.02.2018 г., издаден от С. С. на длъжност инспектор в отдел „ОП - Студентски” на дирекция „Общински приходи” към направление „Финанси и стопанска дейност” при Столична община. Административният орган по приходите представил на решаващия орган административната преписка от проведеното административно производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

След като се запознал с представените по административната преписка писмени

доказателства и тези, представени от жалбоподателя, решаващият орган достигна до следната фактическа обстановка и правни изводи:

Подадената жалба била процесуално допустима. Разгледана по същество обаче неоснователна.

Жалбата била подадена в предвидения от процесуалния данъчен закон преклузивен 14-дневен срок от заинтересовано лице при наличие на активна материална и процесуална легитимация, поради което се явявала допустима в административното производство пред решаващия орган. Директорът на дирекция „Общински приходи“ при Столична община пристъпил към служебна проверка на основанията за нищожност и допустимост на атакувания административен акт. Не били констатирани такива. Процесният акт за установяване а задължение по декларация бил валиден; същият не бил нищожен. Атакуваният административен акт бил процесуално допустим, защото са налице положителните и отсъствали трицателните процесуални предпоставки, свързани с издаването му. Административният акт бил правилен и е издаден в съответствие с целта на закона.

Решаващият орган не споделял направените от жалбоподателя възражения, касателно приложението на материалния и процесуалния закон поради което счел, че атакувания индивидуален административен акт следвало да бъде потвърден по реда на чл. 155 от ДОПК.

Предвид на горното и на основание чл. 155, ал. 2, вр. с 144, ал. 1, вр. с чл. 107, ал. 4 от ДОПК решил потвърдил изцяло Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДСТ18-ГР94-44(1)/06.02.2018 г., издаден от С. С. на длъжност инспектор в отдел „ОГ1 - Студентски“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община.

Въз основа на безспорно установената фактическа обстановка по делото съдът от правна страна намира следното :

На първо място съдът намира оспорването за редовно направено и допустимо, като изходящо от лице с правен интерес, в срок, срещу годен за обжалване акт. Не се установява наличие на другите обстоятелства, посочени в чл.159 АПК, водещи до недопустимост на жалбата.

При това положение съдът дължи произнасяне по същество на административния спор, като неговият краен правен извод е за основателност на жалбата по следните съображения :

От събраните по делото доказателства се установява, че процесният имот не е въведен в експлоатация. В конкретния случай доброволното подаване на декларация по чл. 14, от ЗМДТ не означава непременно, че недвижимия имот се използва и следва да бъде облаган с годишен данък върху недвижимия имот и съответно такса за битови отпадъци. Данъци и такси се дължат само тогава когато са налице императивно определените от закона изисквания, регламентирани в чл. 15, ал.1 от ЗМДТ, а именно : данък се дължи от началото на месеца следващ месеца през който сградата е завършена или е започнало нейното използване. При осъществяване на една от посочените законови предпоставки възниква облагаем обект, по смисъла на ал.1 от

същия закон. В зависимост от това, коя е настъпила по-рано във времето, като е без значение какъв е вида на сградата. Моментът на завършване на строежите се определя от ЗУТ и издадените на основание на него подзаконовни нормативни актове, в конкретния случай Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителство. Съгласно закона, издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване на обекта, определя момента в който сградата се счита за завършена и подлежи на облагане с данък и такси.

В случая от събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява, че сградата или отделни обекти в нея се ползват без да са въведени в експлоатация по изисквания от закона ред, или за които закона не изисква специален акт, то тогава началния момент на облагане е момента на започване, на ползването. Декларацията по чл. 14, ал.1 от ЗМДТ се подава в двумесечен срок от започване на ползването, но в конкретния случай това обстоятелство не е налице и подаването на декларация от съсобственика М. не предполага, че е налице втората хипотеза. Административният орган е бил наясно с факта, че сградата не се ползва, както и обособения обект, който е собственост на жалбоподателката и е следвало на осн. чл. 12, ал.1 от ДОПК и чл. 18 от ЗМДТ, на базата на тези доказателства да установи, че обективно задължения не съществуват.

Видно от писмо, изх.№ М 4499/21.11.2018 г. отправено до съпруга на жалбоподателката от „Софийска вода“ А е видно, че в дружеството няма открита партия за заплащане, за предоставяне и ползване на вода в посочения имот. С писмо от 13.12.2018 г. в отговор на запитване до [фирма] е отговорено, че няма договор за продажба на ел. енергия на същия този обект. Видно от разрешение за ползване, изд. от Н-ка на ДНСК арх. В. Н. № СТ 05-1425/28.11.2018 год., сградата е въведена в експлоатация на същата тази дата и от този момент нататък се дължат коментирания данък и такси.

Видно от изводите на допуснатата и назначена по делото съдебно икономическа експертиза, става ясно че, получената информация от столичен инспекторат, улицата на която се намира сградата с процесните имоти, не е включена в маршрутите за дейността „ръчно метене на тротоари, улични платна, алеи, спирки на МГТ, пешеходни подлези, надлези и др. и на тази улица не са разположени контейнери за битови отпадъци. В съдебно заседание от 29.06.20 год. вещото лице поддържа така представеното заключение, а съда го кредитира, защото няма основание да се съмнява, че то е изготвено по знания и съвест. От заключението се установява, че услугата сметосъбиране, сметозаскладяване и сметоизвозване на конкретната сграда, а това означава и на конкретния имот- собственост на жалбоподателката, за процесния период не е била осъществявана. Фирмата извършваща тези дейности, а именно „Т.- С. Център“ – Д. не обслужва тази улица, а органът няма разходи за битови отпадъци. Съдът кредитира показанията на свидетеля М.. В съд. заседание от 04.02.2020 год. св. М. заяви, че познава имота, описа го къде се намира и какво представлява, заяви че през периода от 2013 до 2017 год. пред сградата на улицата няма поставени контейнери за отпадъци. Към настоящия момент пред входа има пътни конуси, няколко счупени плочки. Видях, че се изнасят строителни отпадъци от сградата, но не мога да кажа точно кога, а автомобил от чистотата не е виждал.

Разпоредбата на член 13 посочва, че данъка се заплаща независимо дали имотите се ползват или не, в същото време с разпоредбата на чл. 15, ал.1 и чл. 16, ал.1 от същия закон се извеждат като изключение случаите, в които ДНО и ТБО не се дължат,

тъй като недвижимия имот все още не е годен за ползване- не е започнало използване на сградата, тъй като тя не е завършена, или повече не може да се ползва, поради частично или пълно разрушаване на постройката. Закона разграничава хипотезите на неизползване на недвижимия имот по волята на неговия собственик, от неизползването му поради явна невъзможност, която може да произтича от невъзникването на право на собственост върху обекта - строежа не е доизграден и все още не съществува сградата, като обособен имот, върху който да се разпростре собствеността, или от прекратяване правото на собственост- погиване на вещта или пълно разрушаване на сградата, годността за ползване на имота като основание за възникване на данъчно задължение за собственика и за ползвателя. В тази връзка, вземайки предвид датата на придобиване на имота и подаване на декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ от съпруга на жалбоподателката, съобразявайки се с изключенията въведени от закона и цитирани по- горе, в конкретния случай предположението не е налице, а именно, че имота се ползва. Ползването на имота става след издаване на разрешение за ползване и издаване на акт обр. 16, но в конкретния случай първия документ е решаващ. От този момент нататък сградата се свързва с електроенергия, водоснабдява се и нейните собственици могат да я ползват, а при това ползване неизбежно се отделят битови отпадъци и ответния АО е задължен да извършва тази публична услуга, а съобразно ЗМДТ има право и да събира такса за това. Но едва след датата на издаване на разрешението за ползване, а именно , след 28.11.2018 год.

Водим от изложеното съдът намира оспорването за основателно, а процесният АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК за незаконосъобразен, който като такъв следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото, разноските следва да бъдат възложени на ответната страна. Своевременно е Представен списък с разноски и доказателства за извършени плащания. По делото са проведени седем съдебни заседания и съдът счита, че следва да присъди адвокатското възнаграждение в пълния претендиран размер, при все това, че е направено възражение за прекомерност. В тази връзка на жалбоподателката следва да бъдат присъдени разноски в размер на 1265 лв., от които 720 лв. адвокатско възнаграждение, 25 лв. д.т. и 520 лв. за изготвянето на експертиза.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 от АПК съдът :

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. К. Ч.-М. Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДСТ 18-ГР94-44(1)/06.12.18 г., потвърден с Решение на Директор на дирекция „ ОП" при Столична община с изх. № СФД 19-РД-28-150, с който спрямо жалбоподателката се претендират на основание чл.14 от, вр. чл. 64, ал.1 от ЗМДТ данъка върху недвижимите имоти и такса „битови отпадъци" за притежавания от нея в режим на съсобственост лекарски кабинет Офис 6-2 находящ се на VI-ти етаж в нежилищна сграда и паркомясто с адрес С., район Студентски, местност „Студентски град" УПИ VI-3040, кв. 70А, който е придобит от съпруга ѝ на 16.09.2009 год. с нот.акт от същата дата чрез покупко-продажба №185-том I, рег. № 2342, дело № 186 от 2009 год. на нотариус Е. Е. - рег. № 052 на НК, с район на действие СРС, данък недвижими имоти и такса битови отпадъци в размер на 1452.55, от които ДНИ -804.12 лв.,

и ТБО- 688.43 лв. за периода 01.01.2013 до 31.12. 2017 год.

ОСЪЖДА Дирекция „ ОП" при Столична община да заплати на Ю. К. Ч.-М., ЕГН 52073062257, сумата в размер на 1265 лв., представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съобщаването да се извърши по реда на чл.138, ал.1 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :